

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Члан 1.

У Закону о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка и 14/16 и 95/18-други закон - у даљем тексту: Закон), у члану 5. став 1. после тачке 7) додаје се тачка 8), која гласи:

„8) начело предострожности, када постоји претња настанка значајне или неповратне штете за заштићено природно добро, значајног негативног утицаја на циљеве очувања или целовитости еколошке мреже, недостатак научних података неће бити узет као разлог за недоношење одлуке, одлагање или непредузимање мера за спречавање угрожавања и деградације природе у складу са овим законом.”

Члан 2.

У члану 8. у ставу 1. после речи: „документације, основа”, додају се речи: „планова”.

Став 2. мења се и гласи:

„Основе, планови и програми из става 1. овог члана који обухватају заштићено подручје, а које није део еколошке мреже доносе се уз претходну сагласност министра надлежног за послове заштите животне средине, односно за подручја еколошке мреже, након спроведеног поступка оцене прихватљивости у складу са одредбама овог закона.”

У ставу 6. речи: „из става 3. овог члана.”, замењују се речима „из става 5. овог члана.”

Члан 3.

Члан 9. мења се и гласи:

„У поступку израде планова, основа, програма, пројеката, радова и активности из члана 8. овог закона (у даљем тексту: планови или пројекти) прибавља се акт о условима заштите природе које издаје надлежни орган.

Акт о условима заштите природе садржи нарочито:

- 1) стручну основу;
- 2) процену да ли се планирани радови и активности могу реализовати са становишта циљева заштите природе и донетих прописа и докумената;
- 3) правни и стручни основ за утврђене услове и мере, односно забране и ограничења.

Стручна основа садржи нарочито:

- 1) податке о природним вредностима, посебно биљног и животињског света, објеката геонаслеђа и предела у границама просторног обухвата документа из става 1. овог члана и просторном окружењу;
- 2) податке о заштићеним природним добрима, укључујући природна добра планирана за заштиту и у поступку заштите;
- 3) податке о еколошки значајном подручју;
- 4) податке о установљеним режимима и мерама заштите и коришћења природних вредности и добара и еколошки значајних подручја;

5) услове, односно забране и ограничења под којима се планирани радови и активности могу реализовати као и потребу оцене прихватљивости;

6) биолошке, техничке и технолошке мере заштите природе које треба применити;

7) мере ублажавања и/или спречавања значајних утицаја на еколошки значајно подручје у складу са условима прихватљивости докумената из става 1. овог члана;

8) мере праћења утицаја спровођења плана или програма на еколошки значајно подручје у складу са условима прихватљивости докумената из става 1. овог члана;

9) компензацијске мере и друге мере надокнаде, укључујући и новчану.

Стручну основу издаје Завод за заштиту природе Србије и Покрајински завод за заштиту природе (у даљем тексту: завод), на захтев надлежног органа за издавање акта о условима заштите природе, у року од 15 дана од достављања захтева.

Уз захтев за издавање акта о условима заштите природе, надлежном органу, носилац израде планова и пројеката, односно носилац активности прилаже:

1) податке о врсти и носиоцу израде документа из става 1. овог члана и инвеститору;

2) податке о локацији и просторном обухвату са одговарајућим картографским и графичким прилозима, а за пројекте и са копијом катастарског плана;

3) кратак опис циљева због којих се документ израђује, намераваних активности на његовој реализацији и главних очекиваних резултата, а за пројекат идејно решење;

4) доказ о уплати таксе за издавање стручне основе.

Акт о условима заштите природе издаје надлежни орган решењем.

Акт о условима заштите природе, за националне паркове и заштићена подручја I и II категорије које проглашава Влада, издаје министарство надлежно за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство), по претходно прибављеној стручној основи надлежног завода.

Акт о условима заштите природе за заштићено подручје које проглашава надлежни орган аутономне покрајине, издаје надлежни орган аутономне покрајине по претходно прибављеној стручној основи надлежног завода.

Изузетно у поступку израде планова или пројеката на подручјима која нису обухваћена ставом 7. и 8. овог члана акт о условима заштите природе издаје надлежни завод за заштиту природе.

Решење из става 6. овог члана, надлежни орган доставља и управљачу заштићеног подручја.

Уколико подносилац захтева у року од две године од дана достављања акта не отпочне радове и активности за које је акт о условима заштите природе издат, дужан је да прибави нови акт.

За прикупљање и процену информација неопходних за издавање стручне основе, плаћа се такса надлежном заводу.

Висину и начин обрачуна и наплате таксе из става 12. овог члана, обвезнике таксе и ослобађање или умањење од обавезе плаћања таксе утврђује завод, уз сагласност министарства надлежног за послове финансија.

На акт о условима заштите природе које издаје Министарство може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана.

На акт о условима заштите природе који издаје надлежни орган аутономне покрајине може се изјавити жалба Министарству у року од 15 дана.

На акт о условима заштите природе који издаје надлежни завод за заштиту природе, може се изјавити жалба у року од 15 дана, Министарству а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове заштите животне средине аутономне покрајине.

Орган надлежан за доношење, односно усвајање документа из става 1. овог члана, прибавља мишљење о испуњености услова заштите природе из става 2. овог члана, од надлежног органа за издавање акта о условима заштите природе. ”

Члан 4.

У члану 10. став 2. после речи: „Министарство,” додаје се реч: „односно”, а речи: „односно орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе”, бришу се.

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Поступак оцене прихватљивости спроводи се у складу са начелом предострожности, на основу најбољих доступних научних доказа и метода у оквиру припрема плана или пројекта, пре стављања у процедуру усвајања плана, издавања локацијских услова, локацијске дозволе, или другог одобрења за спровођење или извођење.”

Досадашњи ст. 4, 5. и 6. постају ст. 5, 6. и 7.

Досадашњи став 7. брише се.

После става 10. додају се нови ст. 11. и 12. који гласе:

„О постојању преовладавајућег јавног интереса одлучује Влада, на основу образложеног предлога министарства, који обавезно садржи:

1) разлоге због којих је изведен закључак да не постоје друге повољније алтернативе за остварење сврхе плана или пројекта од предложеног у складу са прописаним критеријумима;

2) разлоге због којих је изведен закључак да су предложене компензацијске мере довољне да обезбеде кохерентност еколошке мреже и да их је могуће спровести у складу са прописаним критеријумима;

3) резултате обавештавања и учешћа јавности.

По пријему одлуке Владе о утврђивању преовладавајућег јавног интереса министарство доноси решење којим се утврђују компензацијске мере.”

У досадашњем ставу 12. који постаје став 13. речи: „уз претходно прибављено мишљење завода о испуњености услова заштите природе из члана 9. овог закона, а у складу са посебним законом.”, бришу се.

Досадашњи став 13. који постаје став 14. мења се и гласи:

„Влада ближе прописује поступак, садржину, рокове, начин спровођења оцене прихватљивости, укључујући листу потребне документације о оцени прихватљивости у односу на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, начин обавештавања јавности, као и поступак утврђивања преовладавајућег јавног интереса и компензацијских мера.”

Члан 5.

У члану 18. став 5. брише се.

Досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 5. и 6.

Члан 6.

У члану 35. у ставу 6. тачка 1), после речи: „ветрогенератора,” додају се речи: „хидроелектрана и других хидротехничких објеката за захватање и транспорт воде за потребе изградње и рада хидроелектрана,”.

У ставу 6. тачка 2), после речи: „преграђивање водотока”, брише се зарез и додају се речи: „на објекте за регулацију и преграђивање водотока у функцији заштите од поплава,”, а речи: „формирање водоакумулација,” и реч: „хидроелектрана,” бришу се.

У ставу 9. тачка 1), после речи: „и термоенергетских објеката,” додају се речи: „хидроелектрана и других хидротехничких објеката за захватање и транспорт воде за потребе изградње и рада хидроелектрана,”.

У ставу 9. тачка 2), после речи: „енергетских објеката,” додају се речи: (електрана на био гас, соларних електрана и ветрогенератора), објеката за регулацију и преграђивање водотока у функцији заштите од поплава,”.

После става 13. додаје се нови став 14. који гласи:

„Изузетно од забрана прописаних овим чланом, може се дозволити реконструкција хидроелектрана изграђених у складу са прописима.”

Члан 7.

У члану 36. у ставу 4. после речи: „Црвене листе” речи: „и црвене књиге”, бришу се.

Члан 8.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38.

Еколошка мрежа као кохерентна, функционално и просторно повезана целина успоставља се ради очувања типова станишта од посебног значаја за заштиту, за обнављање и/или унапређивање нарушених станишта и за очување станишта дивљих врста флоре и фауне.

Еколошку мрежу чине: еколошки значајна подручја и еколошки коридори.

Еколошки значајна подручја су:

1) подручја која су биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајна са очување типова станишта и станишта врста укључујући подручја за очување птица на националном нивоу у складу са прописима из области заштите природе у Републици Србији;

2) подручја од међународног значаја која су биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајна за очување типова станишта и станишта врста укључујући подручја за очување птица у складу са потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.

3) подручја од европског значаја која у биогеографском региону или регионима којима припадају значајно доприносе одржавању или обнављању у повољном статусу заштите природних станишних типова или врста, а такође могу значајно допринети кохерентности еколошке мреже Натура 2000, и/или за одржавање биолошке

разноврсности у биогеографском региону или дотичним регионима, у складу са обавезама Републике Србије у процесу приступања Европској унији.

Подручја од европског значаја из става 3. тачка 3) овог члана класификоваће се према следећим критеријумима:

1) за заштиту типова станишта:

- (1) степен репрезентативности природног типа станишта на локалитету,
- (2) површина локалитета покривена природним типом станишта у односу на укупну површину покривену тим природним типом станишта на националној територији,
- (3) степен очуваности структуре и функција дотичног природног станишта и могућности обнављања, и
- (4) глобална процена вредности подручја за очување дотичног природног станишта.

2) за заштиту станишта врста:

- (1) величина и густина популације врста присутних на локалитету у односу на популације присутне на националној територији,
- (2) степен очуваности карактеристика станишта важних за дотичне врсте и могућности обнављања,
- (3) степен изолације популације присутне на локалитету у односу на природни домет врсте, и
- (4) глобална процена вредности подручја за очување дотичних врста.

Влада утврђује еколошку мрежу Републике Србије.

Актом из става 5. овог члана утврђују се листа еколошки значајних подручја и списак врста, укључујући птице и њихова станишта из ст. 3. и 4. овог члана, укључујући приоритетне типове станишта и приоритетне врсте од европског и националног значаја, еколошки коридори, критеријуми за одређивање делова еколошке мреже, опште смернице управљања и начин финансирања.

Завод у сарадњи са другим стручним и научним институцијама припрема документацију за успостављање еколошке мреже у складу са законом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима и утврђеним критеријумима.

Дигиталну базу података и карту еколошке мреже израђује и ажурира завод у сарадњи са стручним и научним институцијама, а на основу подлога које обезбеђује Републички геодетски завод без накнаде.”

Члан 9.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

Заштита еколошке мреже обезбедиће се спровођењем свих неопходних мера очувања које одговарају еколошким захтевима типова станишта и станишта врста за која ће се утврдити еколошки значајна подручја, као и применом поступка оцене прихватљивости у складу са овим законом, како би се спречили потенцијални утицаји пројеката и планова на еколошку мрежу, а то су:

- 1) одговарајући планови управљања или механизми управљања који су специфични за та подручја или су интегрисани у друге развојне планове који укључују циљеве очувања подручја еколошке мреже и

2) одговарајуће мере законодавне, административне или уговорне мере у складу са релевантним секторским прописима.”

Циљеви и мере заштите еколошке мреже односе се на правна лица, предузетнике и физичка лица која својим активностима и радовима могу утицати на подручја еколошке мреже и еколошке коридоре.

Било који план, програм или пројекат који без непосредне повезаности са управљањем подручја еколошке мреже, може значајно утицати на типове станишта и станишта врста за које је утврђено еколошки значајно подручје, било као појединачан пројекат повезан са другим плановима, програмима или пројектима, подлеже поступку оцене прихватљивости у складу са овим законом, узимајући у обзир циљеве очувања и утврђене мере заштите тог подручја.

Праћење стања еколошке мреже обавља завод и/или друге стручне и научне институције по овлашћењу министарства.

Забрањују се радови, активности и делатности који могу довести до угрожавања и нарушавања функција еколошке мреже и до нарушавања или трајног оштећења својстава и вредности појединих делова еколошке мреже.

Изузетно од става 5. овог члана, министарство може дозволити радове, активности и делатности у складу са чланом 10. овог закона.”

Члан 10.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Подручјем еколошке мреже које је истовремено и заштићено подручје или се налази у оквиру границе заштићеног подручја или се са њим граничи управља управљач тог заштићеног подручја. Циљеви и мере за очување и заштиту овог подручја биће утврђене једним планом управљања за заштићено подручје који укључује идентификоване типове станишта и станишта врста, циљеве и мере за очување типова станишта, станишта укључујући птице за које је одређено еколошки значајно подручје на том подручју.

За управљање еколошки значајним подручјем и еколошким коридором које није стављено под заштиту као заштићено подручје, Влада на предлог Министарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој се територији налази део еколошке мреже може одредити или основати правно лице.

Планови управљања треба да дефинишу циљеве и мере за очување типова станишта и станишта врста укључујући птице за које је утврђено еколошки значајно подручје и могу бити укључени у релевантне планове коришћења природних ресурса на подручју еколошке мреже.

План управљања из става 3. овог члана доноси правно лице коме је поверено управљање делом еколошке мреже.

Ближи начин управљања еколошким мрежом утврдиће се актом Владе из члана 38. овог закона.”

Члан 11.

У члану 42. после става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Уколико је за подручје донет акт о заштити, а на интернет страници Министарства постављено је обавештење о покретању новог поступка заштите са

коригованим режимима заштите, подручје се сматра заштићеним у складу са овим законом, а до доношења новог акта о проглашењу примењују се режими и мере прописане у студији заштите.”

Досадашњи став. 7. постаје став 8.

Досадашњи став 8. који постаје став 9. мења се и гласи:

„Министарство обавештава јавност о поступку покретања заштите природног подручја I, II и III категорије и објављује извод из студије заштите на интернет страници Министарства, на основу ког ће заинтересована јавност моћи да идентификује у простору дефинисане границе и режиме заштите.”

Члан 12.

У члану 43. додаје се став 5. који гласи:

„Министарство у току јавног увида на својој интернет страници објављује стручну основу из става 2. овог члана.”

Члан 13.

У члану 52. став 6. брише се.

Члан 14.

У члану 54. ст .7. и 8. мењају се и гласе:

„Обавештавање јавности подразумева јавни увид и јавну расправу о предложеном плану.

Јавни увид и јавну расправу у трајању од 30. дана, организује и спроводи управљач заштићеног подручја.”

Члан 15.

У члану 64. став 2. после речи: „строго заштићене”, речи: „и заштићене”, бришу се.

Члан 16.

Учлану 65. став 1. после речи: „строго заштићене”, речи: „и заштићене”, бришу се.

Став 4. мења се и гласи:

„Строго заштићене дивље врсте, радње и активности из члана 64. овог закона, начин рада и поступања вештака у поступку утврђивања штете, износе накнаде штете и критеријуме за израчунавање штете прописује министар.”

Члан 17.

У члану 68. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) формира чуварску службу и обезбеди надзор над спровођењем услова и мера заштите природе;”

Члан 18.

После члана 68. додаје се назив и нови члан 68а. који гласе:

„Савет корисника заштићеног подручја

Члан 68а.

У циљу обезбеђивања интереса локалног становништва и корисника заштићеног подручја управљач може основати Савет корисника заштићеног подручја (у даљем тексту: Савет корисника).

Савет корисника чине представници локалних самоуправа, организација и удружења чија се активност одвија на подручју заштићеног подручја и њега чине:

- 1) по један члан из сваке општине заштићеног подручја, који се поименично делегира из сваке општине;
- 2) један члан представник ловства кога именује ловачка комора Србије, из чланства регионалног одбора коморе коме територијално припада заштићено подручје;
- 3) један члан из риболовачких организација кога именује надлежна риболовачка организација;
- 4) један члан представник пољопривредника са заштићеног подручја;
- 5) један члан представник туристичких организација са заштићеног подручја;
- 6) један члан представник локалних невладиних организација са заштићеног подручја.

У рад Савета корисника могу се укључивати и други чланови носиоци права коришћења и експерти, са саветодавним гласом.

Савет корисника доноси препоруке о локално значајним стварима у оквиру законом прописаних мера које се тичу заштићеног подручја и упућује их управљачу заштићеног подручја.

Савет корисника доноси пословник о раду.

Ради информисања становништва у општинама заштићеног подручја и усаглашавања њихових интереса са интересима заштићеног подручја, управљач заштићеног подручја, сазива најмање једном годишње Савет корисника.

Корисник заштићеног подручја дужан је да поштује мере које налаже управљач, а у циљу извршавања законом поверених послова.”

Члан 19.

У члану 73. додаје се став 3. који гласи:

„Ближи услови и мере заштите за строго заштићене дивље врсте и мере заштите њихових станишта утврђују се актом из члана 48. овог закона.”

Члан 20.

Назив изнад члана 74. мења се и гласи:

„Забрањене радње са строго заштићеним дивљим врстама”

У члану 74. став 1. мења се и гласи:

„Забрањено је коришћење, уништавање и предузимање других активности којима би се могле угрозити строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива, укључујући и птице и њихова станишта.”

Став 3. брише се.

Члан 21.

У члану 75. став 1. мења се и гласи:

„Изузетно од члана 74. овог закона, у случају да не постоји друго задовољавајуће решење и да изузеће није штетно по опстанак популација строго заштићених дивљих

врста укључујући и птице, у повољном стању очувања у њиховом природном подручју распрострањености, Министарство може дозволити радње ради.”

У ставу 3. после речи: „односно” додају се речи: „средства, мере или начине”.

Члан 22.

У члану 101. став 2. речи: „Стратегијом, програмима”, замењују се речју: „Програмом”.

Члан 23.

У члану 103. став 2. речи: „средњорочни програм” замењују се речју: „План”, а реч: „Стратегија” замењује се речју: „Програм”.

Став 8. мења се и гласи:

„Покрајински завод за заштиту природе доставља План за заштиту природних добара за период од три године и годишњи план за заштиту природних добара и извештај о њиховом остваривању Заводу за заштиту природе Србије.”

Члан 24.

Назив изнад члана 104. и члан 104. ст.1., 2. и 3., мењају се и гласе:

„Планови заштите природних добара

Члан 104.

Стручни послови из члана 102. овог закона обављају се на основу Плана за заштиту природних добара за период од три године и годишњег плана за заштиту природних добара, које доносе организације за заштиту природе, у складу са документима заштите природе из члана 111. овог закона.

На План за заштиту природних добара за период од три године сагласност даје Влада, а на годишњи план за заштиту природних добара Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине.

О остварењу Плана за заштиту природних добара за период од три године и годишњег плана за заштиту природних добара, организације за заштиту природе подносе извештај Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине.”

Члан 25.

Члан 108. мења се и гласи:

„Члан 108.

У буџету Републике Србије обезбеђују се подстицајна средства за очување и заштиту биолошке, предеоне и геолошке разноврсности, за јединице локалне самоуправе на чијој територији се успоставља подручје које је проглашено актом Владе, у циљу развоја оних делатности које погодују очувању заштићеног подручја, односно очувању и целовитости еколошки значајног подручја.

Влада утврђује висину подстицајних средстава, мерила и критеријуме за њихову расподелу по јединицама локалне самоуправе, критеријуме за учешће локалне самоуправе и динамику преноса средстава.”

Члан 26.

У члану 111., називу изнад члана 112, чл. 112. и 114., реч: „Стратегија” у одговарајућем падежу, замењује се речју: „Програм” у одговарајућем падежу.

Члан 27.

У члану 111. став 1. реч: „програми” замењује се речју: „планови”.

Члан 28.

У члану 112. став 1. речи: „за период од најмање десет година”, замењују се речима: „на предлог Министарства”.

Став 2. брише се.

У ставу 4. после речи: „Влада” ставља се тачка, а речи: „за период од највише пет година.”, бришу се.

Члан 29.

Назив изнад члана 113. и члан 113. мења се и гласи:

„Спровођење Програма заштите природе

Члан 113.

„Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, у оквиру надлежности утврђених овим и посебним законом и у складу са Програмом и својим специфичностима, доносе мере за заштиту природе у оквиру својих планских докумената.”

Члан 30.

У члану 114. став 1. мења се и гласи:

„Министарство у складу са одредбама закона који уређује плански систем подноси Влади Извештај о стању природе у Републици Србији, који садржи нарочито:”

Члан 31.

У члану 119. додаје се нови став 1. који гласи:

„На поступак вршења инспекцијског надзора примењују се одредбе закона који уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије прописано.”

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. после речи: „самоуправе” брише се тачка, додаје се запета и речи: „као и инспекцијски надзор над спровођењем услова и мера заштите природе ван заштићених подручја на територији локалне самоуправе.”

Члан 32.

У члану 125. став 1. тачка 1) брише се.

Додају се нове тач) 1), 1а) и 1б), које гласе:

„1) у планирању, уређењу и коришћењу простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже не поступа у складу са условима и мерама заштите природе (члан 8. став 1);

1а) основе, планове и програме који обухватају заштићено подручје или чије спровођење може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, донесе без сагласности министра надлежног за послове заштите животне средине, односно оцене прихватљивости за еколошки значајно подручје (члан 8. став 2.)

1б) не усагласи основе, планове и програме са актом о проглашењу заштићеног подручја, планом управљања заштићеним подручјем и смерницама за управљање еколошки значајним подручјима (члан 8. став 3)”

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) користи природне ресурсе, обавља грађевинске и друге радове, активности и интервенције у природи, супротно мерама заштите природе утврђеним у плановима, основама, програмима и пројектно-техничкој документацији (члан 8. став 5)”

У тачки 3) речи у загради: „став 4”, замењују се речима: „став 6.”.

Члан 33.

У члану 126. став 1. тачка 1) брише се.

Додаје се нова тачка 1) која гласи:

„1) у поступку израде планова, основа, програма, пројеката, радова и активности не прибави услове заштите природе или поступа супротно условима заштите природе (чл. 9. и 13.);”.

У тачки 11) после речи: „гљива” додају се речи: „и птица”.

У ставу 4. после речи: „став 1.”, речи: „тач.5) ,5а), 6), 6а), 6б) и 7)” бришу се.

У ставу 5. после речи став 1. речи: „тач.5), 5а), 6), 6а), 6б) и 7)” бришу се.

Члан 34.

У члану 127. став 1. додају се нове тач. 1), 1а) и 1б), које гласе:

„1) у планирању, уређењу и коришћењу простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже не поступа у складу са условима и мерама заштите природе (члан 8. став 1);

1а) основе, планове и програме који обухватају заштићено подручје или чије спровођење може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, донесе без сагласности министра надлежног за послове заштите животне средине, односно оцене прихватљивости за еколошки значајно подручје (члан 8. став 2.);

1б) не усагласи основе, планове и програме са актом о проглашењу заштићеног подручја, планом управљања заштићеним подручјем и смерницама за управљање еколошки значајним подручјима (члан 8. став 3);”

Досадашња тачка 1) постаје тачка 2).

Досадашња тачка 2) брише се.

У тачки 5) после речи: „планове”, додају се речи: „и програме” а после речи: „јавности” додају се речи: „о предлогу Плана управљања”.

Тачка 9) брише се.

У тачки 11) речи: „средњорочни, односно годишњи програм заштите природних добара” замењују се речима: „план за заштиту природних добара за период од три године на годишњи план за заштиту природних добара.”

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

Влада ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, прописати акт којим ће се дефинисати поступак, ближи услови и начин решавања започетих поступака.

Члан 36.

Подручја која су класификована као подручја од европског значаја у складу са критеријумима утврђеним у члану 38. став 4. овог закона, успостављају се као делови еколошке мреже у складу са чланом 38. став 5. овог закона и уживају пуну заштиту у складу са одредбама овог закона док не постану део европске еколошке мреже НАТУРА 2000.

Члан 37.

На подзаконске прописе донете у складу са Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка, 14/16 и 95/18-други закон), који на другачији начин уређују питања која су предмет уређивања овог закона примењују се одредбе овог закона, до њиховог усаглашавања са овим законом.

Члан 38.

Подзаконски прописи за спровођење овог закона биће донети у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 39.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.